

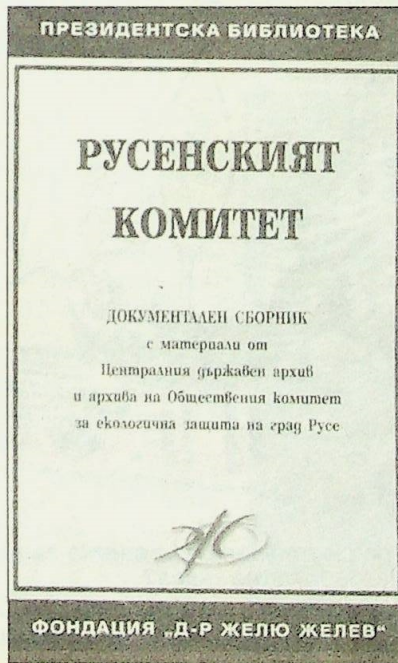
Книга за хората със сетива на граждани

ТАТЯНА КИРЯКОВА

Вчера се състоя премиерата на книгата "Русенският комитет", издanie на Фондация "Д-р Желю Желев" в съставителството на Георги Мишев и Велислава Дърева. Сборникът включва интересни материали и документи на Централния държавен архив и Обществения комитет за екологична защита на град Русе. Първото, което впечатлява, е защо точно сега подобна книга излиза от печат. Някои биха констатирали, че е доста позакъсняла. Минали са повече от 14 години от събитията. А пък и днес, когато проблемите на мнозинството от българите са дори по-сериозни от онези на русенци в края на 80-те години, едва ли някой чак толкова би се заинтригувал от припомнянето на първите дисидентски прояви. Други съ-

що ще погледнат скептично, тъй като лицата на повечето от героите от онова време отдавна са изчезнали от екраните и от страниците на вестниците, те просто вече не са дотам интересни за широката публика. Трети могат и да прозрат корист в напомнянето на подобен революционен ентузиазъм и дори да се постреснат, тъй като добре са се окупирали във властта и съвсем не им е приятно някой да бунува общественото недоволство.

Мнозина обаче ще оценят въпросната книга не само като навременна, а като повече от навременна. Тъй като имат сетива да четат граждански послания. А в тази книга те са не едно и две. Но най-важното е, че когато нещата в държавата не са както трябва, когато определени хора се самозабравят, все ще се намери някой,

който пръв да се събуди и да пробуди другите, обхванат от някакво предчувствие. Както навремето екозащитниците на Русе, които днес Георги Мишев от страниците на книгата сполучливо определя като "ескимоси на демокрацията в края на полярната нощ, с трепкащо сияние на утрото в очите...".

Прехвърляйки документите, включени в сборника, откриваме не само смелостта на главните герои, организатори на Русенския комитет и ярки имена на българската интелигенция, но се сблъскваме и с имената на други едни герои, "по-важни" и от главните - тези на тогавашните ръководители на Политбюро и ЦК на БКП, които положили сериозни усилия да отстранят от сцената първите. По думите на Велислава Дърева, съставител на сборника и активен участник в събитията, в един мо-

мент всичко заприличало на абсурдна пиеса. Човешкият образ на втората група от героите на този спектакъл просто изчезнал. Те започнали да наподобяват на онази "машинария", наречена технология на властта.

И днес има власт. И днес тя има своята технология. Макар по-демократична, понякога и тя скърца. Страшното идва обаче, когато започне да припява фалшиво не поради друго, а поради страх. Защото когато страхът се превърне в политика, то бъдещето на тази политика просто е обречено.

Не са една и две поуците, върху които читателят може да се замисли. Някои имена ще породят възхита, други омерзение. Това сякаш вече не е важно. Важното е да няма след години други подобни сборници, не за онези времена, а за настоящите.